

Portret van een scheidend secretaris

Leo Baeten heeft de secretarissen definitief neergelegd. Hij is bijna tien jaar secretaris van de NOVA geweest, daarvoor was hij tien jaar voorzitter van de LOVA en daarvoor nog eens tien jaar voorzitter van de Geleense Smalfilm- en Videoclub. Hij is nu bijna 65 jaar en wil niet langer de verplichting voelen die bij het werk hoort, ook al is dat werk je hobby.

LEO BAETEN, EEN FILOSOFISCHE FILMER

Hoewel wij Leo allemaal associëren met Limburg is hij geboren en getogen in Eindhoven. Daar is hij naar de HBS geweest en heeft hij scheikunde gestudeerd. Daarna wachtte de militaire dienstplicht. Als afgestudeerd chemicus kon hij direct door naar de officiersopleiding en vervolgens naar de Frederik Kazerne in Den Haag om in het documentatiecentrum van de krijgsmacht lekker veel chemische literatuur door te spitten.

Filmen

De liefde voor het filmen zat er al vroeg in. Als student had hij een scooter, een oud ding dat veel reparaties nodig had. Veel te duur voor een arme student en dus werd die omgezet in een filmcamera en een projector. Een heel goedkope Russische dubbel 8 camera uit eind jaren '60 en Leo aan het filmen. Hij had fantastische ideeën en zag allemaal grootse massascènes voor zich. De praktijk bleek weerbarstiger. In zijn diensttijd woonde hij niet in de kazerne, maar op een kamer en daardoor had hij gelegenheid lid te worden van de HAF of de Haagsche Smalfilm Liga. Dat weet hij niet meer zeker en daar zag hij films waarvan hij dacht dat hij dat nooit zou kunnen. Hij zag in die tijd bijvoorbeeld een film van Joop Pieëte, *Miroir*, met allemaal waterspiegelingen. Hij is daar 1½ jaar lid geweest en het was het begin van een eeuwig durende liefde en veel mooie films.

Na de militaire dienst is Leo getrouwd, gaan werken bij de staatsmijnen, nu DSM, gaan wonen in Sittard en lid ge-

worden van de Geleense Smalfilmclub, in die tijd een heel chique club. Je moest in het mijnbedrijf tenminste beambte zijn om bij die club te mogen. Dat is echter snel gedemocratiseerd. Hij is inmiddels met pensioen, maar verder is er niets veranderd. Ondanks een drukke baan waarvoor hij veel moest reizen en het vele bestuurswerk is Leo altijd blijven filmen. Hij wilde nadrukkelijk geen bestuurder zijn om het besturen. Met meer en minder succes heeft hij in die dertig jaar films gemaakt. Hij heeft zestien maal op de Nationale Manifestatie gedraaid en tien medailles behaald, een gouden, vijf zilveren en vier bronzen medailles. Vaak waren het films waarmee hij bij het grote publiek niet de handen op elkaar kreeg. De chemicus bleek namelijk een filosofische inslag te hebben en dat werd weerspiegeld in zijn films. Hij weet dat zijn films niet voor het grote publiek zijn, maar het zijn wel films die hij zelf graag wil maken, zoals ballet films. Beroemd zijn zijn beide films over zijn voettochten naar Santiago de Compostella.

Wandelen

Daarmee komt zijn tweede grote hobby ter sprake: het lange afstand wandelen. Die voettochten waren niet zomaar bij hem opgekomen. Hij heeft zojuist voor de 24e maal de zogenaamde Kennedy Mars afgelegd. Als fervent wandelaar loopt hij dan in twintig uur tachtig kilometer. De Vierdaagse, door zijn werk slechts zeventien keer gelopen, is voor hem een peulenschil. Zijn record is 150 kilometer in één stuk. Het mooiste wa-

ren echter de 2200 kilometer naar Santiago de Compostella en de 2000 kilometer naar Rome. Tochten waarin hij drie maanden helemaal alleen is. Dan wordt hij piekerig, dan gaat hij filosoferen over het leven, over een aantal dingen in het leven. Thuis wil hij dat verwerken in films en die worden dan meestal heel filosofisch en ook heel menselijk van aard. Dat wat mensen bezighoudt is niet het gangbare onderwerp. Daarnaast is hij in de ban van balletfilms, louter om de schoonheid van de beweging. Een paar jaar geleden maakte hij 'De wonderbaarlijke mandarijn' op balletmuziek van Bartok. Muziek die niet makkelijk in het gehoor ligt met een moeilijk verhaal, waarbij velen zich afvroegen waar die film nou eigenlijk over ging. Wie prijzen wil winnen, moet een ander genre kiezen, maar Leo heeft die film echter met heel veel plezier en vooral liefde gemaakt. Zo ook de film over zijn schoonzuster. Zij was non bij de missie en heeft heel veel meegemaakt. Op haar 65^e heeft ze daar een boek over geschreven dat Leo heeft geredigeerd. Hij was er direct van overtuigd dat hij over haar leven een film wilde maken. Doordat ze ongeneeslijk ziek bleek, is dat een heel andere film geworden. Kort voor haar dood heeft ze verteld wat ze gedaan heeft, wat ze heeft meegemaakt en wat haar inspiratie was. Voor hem is dat een prachtige film geworden weliswaar met veel talking heads, maar waarbij niets in scène is gezet. Een integer portret van een integer mens over diep menselijke emoties. Een film waar hij zelf heel trots op is, maar die bij het publiek

niet aanslaat. Zo ook zijn beide Santiago films. Er komt niet ter sprake hoe lang het was en hoe warm, maar wel wat hem in zijn eenzaamheid bezighield. Onderweg kwam hij andere wandelaars tegen en met hen had hij diepgaande gesprekken. Daarbij is men dan heel open tegen elkaar. Dat is voor hem de essentie en daar gaan zijn films over. Tijdens zijn tocht naar Rome heeft hij niet gefilmd. Dat wordt nog een speciaal project.

Plannen

Er staan diverse films op stapel. Een

grote speelfilm, waarbij hij geïnspireerd is door de boeken van Paulo Coelho, met name door 'Aan de oever van de Piedra huilde ik'. Het thema is risico's durven nemen om je in het ongewisse te storten, iets met je leven te doen. Niet de inhoud van het boek maar wel het thema is de grondslag voor een scenario dat hij zelf heeft geschreven en dat hij zelf gaat regisseren. De opnames zullen in mei/juni plaatsvinden. Een andere film gaat over Sittard en haar plaatselijke gebruiken. Een derde film gaat over de Abdij van Berne die inmiddels 875

jaar oud is. En dan alsnog een film over die voettocht naar Rome. Het plan is om dit jaar met de auto de diverse kloosters te bezoeken waar hij heeft overnacht en daarover een film te maken.

Maar eerst nog even zijn laatste bestuurlijk klus afmaken. De Nationale 60 seconden Video Wedstrijd op 17 mei in Venlo. En dan... veel films, in diverse genres, maar waarin hij altijd trouw blijft aan zichzelf.

Willemien Rotteveel